

familiarē fuisse: cognoscere magis. Quod mihi minime neglexi, tum fuit, sed habui rationem
 temporis) quid animi haberet Doctor, si ex illa (Batavorum Academia ad Theologia pro-
 fessionem vocaretur: an operam clare veller tam invidiosis hominibus, tam maleq. audientibus.
 Scio te Doctoris ipsius consiliis intimum esse. Tibi carmen mitto, tibiq. huius cognitionis
 negotium dedo. De meis ad Doctorem Litteris, magnus mihi metus erat, ne non perve-
 nissent ad ipsius manus. Nunc gaudeo hunc metum tuo beneficio mihi ademptum esse.
 Saluta virum eximium meis verbis quam potes officiosissime. De Pedagogo, quem pueris
 suis praeficiat, mihi cura erit. Nicolaum mittam post celebratam nobis Dominicam, Cae-
 nae: id erit per Dei gratiam die foris proximo: qui dies jam olim ab huius Scholae
 Rectoribus exercenda ad pietatem Juventutis destinatus fuit. De quibus praeterea pueris
 ad me scripsisti, veniant bonis auspicijs antequam ad suas Lectiones aggrediamur.
 Eū enim maturius eos extrudes: eō rectius meliusq. eorum ipsorum studijs consulēs.
 Ut quum nunc domi aliquid otij habeam, si qua parum firma eis iacta sint Grammatica
 fundamenta, ea corroborem ipse & confirmem. Lakemannum nostrum fui hortator, ut La-
 tine ad patrum suum cos. gravissimum scriberet. Id fiet (opinor) quando is ibi
 tuus Nicolaus. Nuntius intervenit scribenti, & me urgent Scholastica examina: ut
 prolixius nunc ad te non possim. Vale. & tuam conjugem dilectam & D. cos. facio:
 Calend. Aprilis 1577. Custos puerorum
 Joannes Molanus
 Brema.

156

141

Pax CHRISTI.

[= Aet. a. 12 = No. 272]

No. 279)

Recreatus sum super munificē tua dulcissima consuetudine venerande vir, & frater dilecte in
 Domino. Est in te amabilis quidam spiritus libertatis, qui meum senilem animum accendit ad
 vehementias amandum. Etsi autem sena est cum senibus amicis conjugum hio, qui mortis me.
 ditatione praepedit, neq. colere amicum, naq. officijs certare possunt: obsecro te tamen erudite vir, ut qua
 me superioribus annis benevolentia complexus es: eadem ad extremum usque tempus aetatis mea
 me languescerem prosequere. Habeo quidem is hie mei studiosos excellentes viros, quos olim in
 mea palastia litterulis humanioribus expositos, obtrunxi quodammodo ad me diluendum: Dulcis
 enim est accurate institutis, recordatio praeteritorum beneficiorum, tamen quum eos videam florere
 is hie opibus & dignitate, modo tior est meus pusillus animus ne dicam abscedior, quam ut ausim
 eos meis litteris provocare, ad colendam mecum amicitia societatem. Scio Doctorem Adrianum
 Vander Slit. & D. Nicolaum Brummae (ut est uterque humanissimus) huius antiqui moris, quo
 charos habemus pueris nostra formatores, obvisi non posse: sed dis senti sunt curis gravioribus, quam
 ut debeant nostris ineptis chartis primum redolentibus. Equidem colam utrumque, & amabo constantiter
 dum vivam: sed eorum potentiam reveritus, intra meam me pelliculam continebo. Fuitne tibi & Es-
 chio nostro felix tam longum iter. Valuitis ne ambo. Et tum in Academia tum in uandinis cum
 doctissimis, amicissimisq. hominibus congressi estis. Quid vobis videtur? Habetne Lugdunum
 favorum quidquam, quod illis Germaniae miraculis contra comparetis. Quid Jeremia Doctor visusne
 tibi est juvenis ad unguem factus, tuag. Hermanne amicis dignissimus, Quid coipat nos der Asyllus,
 ubi centum est Doctor oleivianus. Quid Theologi ceteri, homines clarissimi tuentur ne locum suum
 & apud divina fideiq. puritatem stabiles, immotusq. consistunt. Quam vellem praesens adesse &
 colloqui: prolix de rebus nobis ad me pertinentibus sciscitari: neq. enim omnia litterarum
 studio nesci possunt. Quidam cum Brema esset, ut exotematum meorum exemplar unum &
 item auctum tibi donarem: unum dedi abeunti: alterum castigatius cum his litteris mittam.
 Sunt enim alibi quidam mendose impressa, quibus manum admo vi. Pueris latinae linguae studiosis
 ad primam pietatem informandis ex perior ea perquam idonea esse. Alijs ea verbis ornare non debeo.
 Ipse dispicies pro tua eruditione & prudentia, an videra tibi adhuc in apjs versanti, uti liter ser-
 vire possint. Res nostra tranquilla sunt. Nam Coryphaeus noster postquam cum eo congressus
 es, de controversiis rebus conficere: nos in alijs rebus obedientiam patienter accommodamus.
 Quod dixi tibi in Germaniam hinc eunti, in Schola requiro virum Græce Latineq. perdoctum
 quem mihi Collegam adsciscam, qui schola onus ferat pariter, cuius auctoritate mea aetas paulatim
 in gravescens fulcratur. Si quem aptum rebus nostris nactus es, aut etiam eris nactus in poste-
 ram: quæso ut me facias continuo certiore. Vale, & me perpe amare. Dic salutem viris illis
 praesantissimis, quos in epistola nominavi. Alia conjunx te salutat. Eschlo adolescenti bene sit.
 Nos adhuc salvi sumus. Tercio Idus Aprilis 1577. Bremae in schola. Pueror-
 rum custos tui studiosissimus
 Joannes Molanus.

M. Herm
 ne Aet. a. 12
 No. 279)
 [Reuneker]

Pax CHRISTI

[No. 280]

M. Erasmus Johannis Ende.

[= Aet. a. 12 =

No. 243]